

Ο Δημητριάδος Ιγνάτιος στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Συκής

/ [Ιερές Μονές](#)

Στην πανηγυρίζουσα [Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου](#) Συκής
λειτούργησε σήμερα ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης](#)
[Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος](#), επί τη εορτή της
Αποτομής της Τιμίας Κεφαλής του Βαπτιστού Ιωάννου,
παρουσία πλήθους προσκυνητών.

Στο κήρυγμά του ο Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στη μοναδική φυσιογνωμία του Αγίου Ιωάννου, τονίζοντας ότι «υπήρξε η γέφυρα μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης και είχε πλήρη επίγνωση της αποστολής του. Δεν παρασύρθηκε ούτε στιγμή από την αλήθεια που εκήρυττε, αλλά παρέμεινε πιστός στο έργο που του ανέθεσε ο

Θεός, να προετοιμάσει την οδό του Κυρίου. Και στο τέλος, υπερασπιζόμενος αυτήν την αλήθεια, οδηγήθηκε σε μαρτυρικό θάνατο».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος μίλησε για τη δική του εμπειρία και τους πνευματικούς δεσμούς που συνδέουν τα μοναστήρια της περιοχής, καθώς εδώ και 25 χρόνια κάθε χρόνο την παραμονή της εορτής ανεβαίνει στο βορειότερο σημείο της τοπικής μας Εκκλησίας, στην περιοχή της Αγιάς, όπου στο μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου Ανατολή Αγιάς τελεί τον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό με πλήθος πιστών. Και την επομένη ημέρα βρίσκεται στη Συκή, όπου πλέον τελείται η πανηγυρική Θεία Λειτουργία σε αυτόν τον μεγαλοπρεπή ναό που απέκτησε τα τελευταία χρόνια η Μονή. Τα δύο αυτά μοναστήρια έχουν κοινό σημείο αναφοράς τον αείμνηστο Γέροντα Δοσίθεο, «έναν άνθρωπο του Θεού που εγκατέλειψε τα εγκόσμια για να αφιερωθεί στον Χριστό και την Εκκλησία και με τον λόγο και το παράδειγμά του οδήγησε νέες ψυχές στον δρόμο της μοναχικής ζωής», τονίζοντας πώς οι πρώτες αδελφότητες δημιουργήθηκαν μέσα από κόπους και θυσίες και πώς «με υπακοή στο θέλημα του Θεού μπόρεσαν να αναστήσουν Μονές που έμοιαζαν να μην έχουν μέλλον».

Αναφερόμενος ειδικότερα στη Μονή Συκής, σημείωσε ότι «όταν την πρωτοεπισκέφθηκα βρισκόταν σε κατάσταση εγκατάλειψης, με ερειπωμένα κτήρια και δύσκολες συνθήκες. Ανθρώπινα, απελπίστηκα. Όμως, όταν εμείς απελπιζόμαστε, ο Θεός φωτίζει και δείχνει τον δρόμο Του. Με τη χάρη του Θεού και την αφοσίωση των μοναζουσών, το μοναστήρι ανορθώθηκε και μεταμορφώθηκε σε πνευματική κυψέλη, συνεχίζοντας το έργο των γερόντων και προσφέροντας καρπούς πίστης και αγάπης.

Ακολουθώντας ο Σεβασμιώτατος επισήμανε ότι όλη αυτή η πορεία αποτελεί ζωντανό μάθημα για όλους επισημαίνοντας ότι: «Όταν αφήνουμε τη ζωή μας στα χέρια του Θεού, τότε γίνεται το δικό Του θέλημα. Να μη διεκδικούμε, να μην απαιτούμε και να μην επιδιώκουμε ανέφικτα, αλλά να εμπιστευόμαστε τον Θεό και να αγαπούμε και να συγχωρούμε. Τότε έρχεται η ειρήνη στην καρδιά και στη ζωή».

Κλείνοντας, ο Σεβ.Ιγνάτιος εξέφρασε την ικανοποίησή του για την πνευματική πρόοδο της Μητροπόλεως και των Μονών της, τονίζοντας ότι «καμαρώνω τα μοναστήρια μας, που έχουν φθάσει τα 25, και τις αδελφότητες που με τη δική τους χάρη συνεχίζουν το έργο των γερόντων μας». Ευχαρίστησε τους πιστούς για την αγάπη και τη στήριξή τους και κατέληξε: «Εύχομαι και προσεύχομαι ο Θεός να ευλογεί πάντοτε την Αδελφότητα και να την οδηγεί στο φως Του».

Στο τέλος της Ιεράς Ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της μακαριστής μοναχής Θεογνώστης, η οποία υπήρξε πρότυπο ταπεινώσεως, διακονίας και αφοσίωσης στον Θεό και στην αδελφότητα.